

Alpha Hấn Không Vui Vẻ

Contents

Alpha Hấn Không Vui Vẻ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	8
4. Chương 4	12

Alpha Hấn Không Vui Vẻ

Giới thiệu

Thể loại: ABO, hiện đại, hài hước, đoản văn, thô ráp trung khuyến Alpha công x ngạo kiều biệt nữ Alpha thụ. Editor:

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/alpha-han-khong-vui-ve>

1. Chương 1

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

1.

Chương Hạo thích Đào Xuyên.

Hấn không biết mình thích Đào Xuyên cụ thể ở điểm nào, nhưng hấn nghĩ thấy mùi chất dẫn dụ của Đào Xuyên, tâm trạng sẽ trở nên rất tốt.

Chất dẫn dụ của Omega đều ngọt ngào, ấm áp, mà Đào Xuyên lại rất ngọt, rất ấm.

2.

Đào Xuyên nuôi một bé mèo gọi là Diễm Tâm, đặc biệt phù hợp với cậu ấy. Đào Xuyên nuôi Diễm Tâm như nuôi con gái ruột, Chương Hạo yêu ai yêu cả đường đi, nên mua cho Diễm Tâm rất nhiều món đồ chơi, nhận Diễm Tâm làm con gái nuôi.

Hấn còn mang Diễm Tâm đến thẩm mỹ viện dành cho thú cưng để làm spa.

Cha nuôi muốn thưởng vị kết thân với cha ruột.

3.

Chương Hạo hối hận muốn chết.

Sau vô số ngày đêm, hấn chảy nước mắt hối hận hỏi mình, tại sao lại mang Diễm Tâm đi thẩm mỹ viện?

4.

Đào Xuyên quen biết Đàm Dã ở tiệm thẩm mỹ dành cho thú cưng.

Đàm Dã là tên của Alpha kia.

5.

Chương Hạo như một chú chó to xác bảo vệ khúc xương của mình, bắt cắn một giây, khúc xương bên miệng liền bị con chó khác tha đi.

Chương Hạo cảm giác uy nghiêm tổng tài của mình bị khiêu khích, hắn muốn đi trả thù đôi cẩu nam nam kia.

6.

Quên đi, vẫn là chỉ trả thù Đàm Dã thôi. Hắn muốn cho Đào Xuyên biết ai mới là người xứng đôi với cậu ấy.

7.

Sự tình là như vậy.

Ngày đó Đào Xuyên nói Diêm Tâm gần đây ỉu xìu, đi bác sĩ cũng bảo không tốt, Chương Hạo ngay lập tức đề nghị mang Diêm Tâm đi thẩm mỹ việc làm spa thả lỏng một chút.

Đào Xuyên đương nhiên đồng ý.

Đến nơi, Diêm Tâm được đưa đi làm spa, Chương Hạo cùng Đào Xuyên chờ ở bên ngoài, Diêm Tâm vừa làm xong đi ra, hắn nghĩ thấy một cổ hương vị lạnh lùng của Alpha tiết tố.

Hắn nhíu mày nhìn qua, là một Alpha có tướng mạo thập phần lạnh lùng. Alpha dắt trên tay một chú chó chăn cừu Đức*, giống như chủ nhân của nó, cao lớn, lãnh khốc.

*Chó chăn cừu Đức (/Germany Shepherd Dog)

Bản năng của Chương Hạo không thích Alpha này. Tính xâm lược của anh ta quá cường đại.

Chương Hạo cũng là Alpha, hắn hiển nhiên chỉ thích Omega mềm mại.

Alpha cảm giác được ánh nhìn chăm chú của của hắn, thoáng nhìn qua. Chương Hạo bất động thanh sắc phóng ra tiết tố của mình, tuyên bố Omega bên cạnh này thuộc về hắn.

Con người của Alpha trở nên thâm trầm trong nháy mắt.

Chương Hạo cười lạnh: Sợ sao?

8.

Chương Hạo tự cho là mình nắm chắc phần thắng, nhưng không ngờ tới, vài ngày sau, Đào Xuyên đồng thời xuất hiện cùng Alpha kia.

Chương Hạo không hiểu: “Cậu, cậu căn bản không biết anh ta, cậu mới nhận thức anh ta được có vài ngày?”

Đào Xuyên nhìn lướt qua khuôn mặt không cảm xúc của Alpha, tựa như cười nhưng không cười nói: “Tôi cũng nói như vậy, nhưng có người chính là nhất kiến chung tình, tôi có thể làm sao đây?”

Chương Hạo: “...”

Hắn không hề nghĩ đến Đào Xuyên sẽ tàn nhẫn như thế, đưa người đến trước mặt hắn còn chưa tính, còn muốn túm ân ái cho hắn xem.

Hắn đau lòng muốn nứt, đi bar mua say, nguyên rửa thẳng cha Alpha gọi là Đàm Dã kia biến thành một tên trộm ngắn, ra sớm bắn nhanh.

9.

Hắn nhìn thấy Đào Xuyên đến tìm hắn, hắn vừa mới nôn, nước mũi nước mắt đầy mặt, nhưng lại không thêm chính lý bản thân, nhào lên ôm đùi đối phương, lặp đi lặp lại khẩn cầu đối phương đừng đi.

Hắn là tổng tài, nhưng ở trong tình yêu, hắn lại nhỏ bé như một hạt bụi.

10.

Không phải Đào Xuyên. Hắn uống say, nhận lầm người, người bị hắn ôm lấy chính là một tiểu Beta, gọi là Đồng Tiểu Đồng.

Chương Hạo vốn chuẩn bị viết chi phiếu cho cậu ta, thế nhưng Đồng Tiểu Đồng dĩ nhiên ghi hình lại dáng vẻ say xỉn của hắn!

Nhìn cái video kia, lần đầu tiên hắn sinh ra tâm tư muốn giết người diệt khẩu.

Đừng quên, hắn là tổng tài.

11.

Quên đi, giết người diệt khẩu cái gì rất là low bít. Hắn coi như không có chuyện gì xảy ra là được rồi.

*low bít: không có phẩm vị, tư chất kém

Sau khi cùng Alpha của tiểu Beta giằng co một phen, hắn nghĩ thầm như vậy.

Nghĩ đến Alpha kia một đám đám gây một thân cây, Chương Hạo sẽ uống miếng nước bình tĩnh lại chút xíu.

Vì vậy hắn thật không thích Alpha.

12.

Không nghĩ tới nhanh như vậy sẽ gặp lại tiểu Beta kia.

Chương Hạo không nhịn được cười nhạo đối phương vài câu, ai ngờ tiểu Beta này đi ra ngoài còn mang theo một con Husky!

Chương Hạo bất ngờ bị bỏ nhào.

Husky kia gọi là Elizabeth, giống như một trận gió xông lại đây, nhanh đến mức hắn không kịp phản ứng, nhào lên người hắn.

Hắn ngã đập mông xuống đất, trong nháy mắt xương cụt đau run lên.

Hắn nhìn bóng dáng Đồng Tiểu Đồng dắt Husky rời đi, tay nắm chặt thành nắm đấm.

Ta nhớ kỹ mi, Elizabeth, con chó nhà mi sẽ vì thế mà trả giá đại giới.

13.

Chương Hạo nghĩ, con chó Husky này thật đáng ghét giống con chó chăn cừu Đức của Alpha kia.

Chó chăn cừu Đức kia gọi là Douglas, tên nghe vô tai rất lạnh lùng, rõ ràng là một tấm mặt chó, nhưng Chương Hạo lại có thể cảm giác được đùa cợt từ trên gương mặt của nó.

Bởi vậy Chương Hạo gặp nó một lần là càng thấy đáng ghét thêm một lần.

14.

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến.

Chương Hạo cố gắng đứng lên, xương cụt rất đau, thiếu chút nữa đứng không vững, một cái gì đó mềm mềm cứng chân hắn một chút, hắn thuận thế đứng thẳng lên.

Suýt chút nữa mất thể diện, Chương Hạo chảy mồ hôi ròng ròng, lòng mang cảm kích mà cúi đầu nhìn, cái vật mềm mềm kia, chính là miếng chó.

Douglas thấy hắn đứng vững, cũng không dòm hắn một cái, quay đầu “gâu” một tiếng.

Chương Hạo biết chính mình đường đường là tổng tài lại bị một con chó khinh bỉ.

Hắn nhìn theo hướng của Douglas, Đàm Dĩ đang lạnh lùng nhìn hắn, ánh mắt có điểm khủng bố.

Chương Hạo cười lạnh một tiếng, cảm kích trong lòng lập tức biến mất.

Đàm Dã khẳng định là đến đây khoe khoang, anh ta là người thắng đặc biệt lại đây xem náo nhiệt của hắn.

Hắn sẽ không để Đàm Dã thực hiện được, hắn có kiêu ngạo của chính mình.

Hắn bình tĩnh quay đầu trở lại văn phòng, xương cụt đau đớn ngày càng rõ ràng, khiến hắn rất muốn lấy tay xoa một chút.

Nhưng hắn sẽ không xoa.

Hắn thế nhưng là tổng tài.

15.

Thời điểm ngủ trưa, Chương Hạo thật đau khổ.

Hắn rốt cuộc không nhịn được, lén lút xoa nhẹ mắt lần, nhưng vô dụng, vẫn rất đau.

Hắn chỉ có thể nằm úp sấp ngủ. Tư thế này thật không thoải mái, nhưng hắn rất mệt, vẫn ngủ thiếp đi.

Chương Hạo ngủ không sâu, lúc nửa tỉnh nửa mê, hắn cảm giác có người cởi quần của hắn, bôi thuốc lên xương cụt, dùng lực xoa lên.

Vừa bắt đầu vài cái, Chương Hạo đau cực kỳ, khước mắt không thể khống chế được chảy ra vài giọt nước mắt.

Người giúp hắn xoa có đôi bàn tay thật ấm áp, người đó lấy tay nhẹ lau đi nước mắt ở khước mắt của hắn.

Hắn nghĩ chính mình đang nằm mơ, nhưng ở xương cụt truyền đến cảm giác tê tê đại đại đặc biệt thoải mái, làm cho hắn không muốn tỉnh lại.

Hắn ngủ thật lâu.

16.

Giữa trưa, trợ lý đặc biệt của tổng tài nghỉ ngơi xong trở về, phát hiện trước cửa văn phòng tổng giám đốc có chó.

Đây là chó chăn cừu Đức, trợ lý đặc biệt nhìn rất thích, nhưng lại bối rối, công ty làm sao lại có chó?

Trợ lý muốn đi vào văn phòng của tổng giám đốc, yết hầu của chú chó chăn cừu Đức phát ra âm thanh cảnh báo trầm thấp.

Trợ lý đặc biệt hoảng sợ.

Thư ký tiểu thư: “Đó là chó của bạn Chương tổng, để nó đợi đi, không có việc gì.”

Trợ lý: “Sao anh lại cảm giác như nó đang giữ cửa vậy?”

Ánh mắt thư ký rồi bởi lung lay: “Chương tổng và bạn ngài ấy đang ở bên trong.”

Trợ lý đặc biệt bỗng nhiên tỉnh ngộ, lui lại vài bước, nhỏ giọng than thở: “Nuôi chó thật tốt, Chương tổng thật biết chơi.”

2. Chương 2

17.

Chương Hạo ngủ một giấc, tỉnh lại thần thanh khí爽.

←_←

Hắn rời giường, bối rối đi qua đi lại một chuyến, eo không đau, chân không đau, trọng điểm là —— móng cũng không đau.

Chương Hạo: “?”

Chương Hạo: Có lẽ hẳn có thiên phú dị bẩm, lúc ngủ tự mình trị liệu đi.

18.

Chương Hạo cảm thấy lý do này không thể thuyết phục được chính mình. Hắn nghĩ thấy một cỗ hương vị của Alpha tiết tố. Tuy trong phòng đã được phun qua chất khử mùi, nhưng hắn vẫn ngờ ngợ nghĩ thấy được.

Hắn không muốn thừa nhận, cái mùi này rất giống với mùi của Đàm Dã.

A.

19.

Chương Hạo gọi trợ lý đặc biệt vào mắng một trận: “Tùy tiện cho người ngoài đi vào, tiền lương tôi phát cho một người mù sao?”

Trợ lý đặc biệt: “Boss, xin lỗi. Bởi vì trước đây anh ta từng ghé qua văn phòng của ngài...”

Quả nhiên là Đàm Dã. Có một lần Đào Xuyên đến văn phòng của hắn, Đàm Dã cũng đi theo đến đây.

Chương Hạo lạnh lùng nói: “Lại có lần sau, thì anh ngay lập tức không cần đi làm.”

Trợ lý: “Vâng.”

20.

Trợ lý đặc biệt oán giận với thư ký tiểu thư: “Đều do em cản đấy, còn nói là bạn của Chương tổng. Em để người đi vào làm sao? Thiếu chút nữa không bảo vệ được bát cơm.”

Thư ký tiểu thư: “Xin lỗi.”

Trợ lý đặc biệt: “Ai, quên đi, không thể trách em. Anh cũng cho rằng bọn họ là bạn tốt. Lần trước Đào tiên sinh đến đây không phải cũng mang Đàm tiên sinh đến cùng sao, hôm nay lại thấy anh ta đến công ty, anh cũng cho rằng anh ta thành đôi với Chương tổng rồi.”

“?” Thư ký tiểu thư ngẩn ngơ, “Đào tiên sinh làm mai cho bọn họ sao? Em cảm thấy không đúng chỗ nào.”

Thư ký tiểu thư bỗng nhiên phản ứng lại: “Chương tổng của chúng ta là Alpha, Đàm tiên sinh cũng là Alpha, Đào tiên sinh mới là Omega nha. Anh có phải nói ngược hay không?”

Trợ lý đặc biệt: “Không đâu.” Trợ lý hạ thấp giọng: “Chương tổng của chúng ta là Alpha, nhưng ở trước mặt Đàm tiên sinh là tổng Alpha trong Alpha như vậy...”

Trợ lý đặc biệt cùng thư ký tiểu thư nở nụ cười.

21.

Chương Hạo hắt xì hơi một cái.

22.

Trước khi về nhà, Chương Hạo đi đến trung tâm thương mại một chuyến: “Đưa mấy cái túi này đến tiểu khu xx.”

Trời lạnh, nên mua thêm quần áo.

Trợ lý đặc biệt tận chức tận trách chỉ huy người đem quần áo Chương tổng vừa mua đưa đến biệt thự của Chương tổng, nhìn thấy trong nhà Chương tổng vắng ngắt, bèn hỏi hắn: “Ngài có cần đặt đồ ăn không?”

Chương Hạo: “Không cần, anh trở về đi.”

Trợ lý đặc biệt đi rồi.

Sau khi ở trước cửa sổ nhìn xe của trợ lý đi mất, Chương Hạo thay đồ mặc ở nhà, mang tạp dề, mở tủ lạnh, lấy ra cà tím dưa chuột cùng thịt sườn sụn và một chút nguyên liệu nấu ăn, bắt đầu nấu cơm.

Động tác của Chương Hạo cực kỳ nhuần nhuyễn, hẳn thậm chí còn có giấy chứng nhận đầu bếp cao cấp.

Làm được một nửa hần mới phát hiện một vấn đề: Hết nước tương.

Hần lên lầu, đi lên gác xếp chuyển xe đạp ra, cởi tạp dề, cũng rất thuận thực đạp xe đạp đi mua nước tương. Vì để tránh cho gặp phải người quen, hần đeo khẩu trang lên, dẫn tới một ít ánh mắt hồ nghi.

Siêu sao?

23.

Chương Hạo đi vào siêu thị, chọn nước tương, lại mua thêm mấy bịch muối dự phòng, lúc đi ngang qua tủ lạnh thuận tay cầm theo một hộp sữa chua lớn.

Lúc này buồn bực ban ngày của hần đã tiêu tán hơn một nửa, cước bộ của hần thậm chí có thể nói là nhẹ nhàng thoải mái đi ra khỏi siêu thị.

Nhưng mới đi được vài bước, hần bị ai đó vỗ lưng, vừa quay đầu lại, một nắm đấm đập vào mặt hần, khiến cho hần té nhào, nước tương và sữa chua vung vãi đầy đất.

“Ông đây cho mày cướp người...” Người đánh hần hùng hổ nói.

Trong đầu Chương Hạo ong ong, người đánh hần là Alpha, ra tay quá độc ác, cả khuôn mặt của hần đều sưng lên, máu mũi không ngừng chảy ra.

Đã lâu rồi hần không chật vật như vậy.

Chương Hạo đứng lên muốn nhìn xem người đánh hần là ai, kết quả là người kia vừa nhìn thấy rõ khuôn mặt hần, lại ôm lấy hần: “Trời ơi, là ba sao! Con như thế nào lại đánh ba!”

Một cổ mùi rượu đập vào mặt, Chương Hạo vốn bị đánh đến choáng đầu, lại bị gã kia nhào đến, suýt chút nữa nôn ra.

Cư nhiên là một tên say rượu. Tai bay vạ gió.

Chương Hạo cố gắng đẩy cái gã say kia ra, nghe thấy âm thanh nôn mửa ở bên cạnh, ngay người nhìn một đồng thứ hỗn độn trên đất. Nước tương và sữa chua đổ ở trên túi muối, còn dính máu mũi của hần.

Một đôi tình nhân đi qua Chương Hạo, Beta nam sinh thậm chí vươn tay ôm chặt Beta nữ sinh, giống như sợ hai người bên này sẽ đột nhiên đả thương hai người họ.

Có người cầm giấy ăn đưa tới, hần sững sốt, đưa tay nhận, ngăn chặn máu mũi.

Hần quay đầu lại, hóa ra là Alpha của tiểu Beta kia, một người đàn ông gọi là Địch Quân.

Địch Quân: “Về sau đừng đi tìm Đồng Tiểu Đồng.”

Chương Hạo: “Tôi thích tìm ai thì tìm.”

Địch Quân lạnh lùng nói: “Anh phải biết rằng, hôm nay tôi đến chậm một bước. Nếu không phải anh bị cái tên say này tập kích trước...”

Tâm trạng Chương Hạo vô cùng tệ, khiêu khích nói: “Vì Đồng Tiểu Đồng ra mặt đúng không, đến đây! Đừng tìm nhiều cớ như vậy, muốn đánh nhau thì nói thẳng.”

Địch Quân nhìn lướt qua phía sau hần: “Anh xác định?”

Chương Hạo vừa định trả lời, Địch Quân nhắc nhở hần: “Tôi đi lính, ra tay sẽ không có chừng mực.”

Chương Hạo: “A.”

Địch Quân: “?”

Chương Hạo: “...”

Hần xoay người rời đi, bởi vì không thể ở trước mặt người khác lấy xe đạp, hần đành phải đi bộ, tư thế có hơi không được tự nhiên, nhưng hần cố gắng đi đứng đàng hoàng một chút.

Mới vừa nãy hần lại bị ngã, hơn nữa lại bị đập xương cụt rồi.

←_←

24.

Địch Quân: “Còn trốn? Đi ra đi. Người đi rồi.”

Đàm Dã đi ra: “Cảm ơn.”

Địch Quân khó chịu: “Nếu không phải nể mặt mũi của anh... Đừng để tôi biết anh ta lại bắt nạt Đồng Tiểu Đồng, không phải anh em không giúp.”

Đàm Dã: “Là chó nhà cậu bắt nạt cậu ấy. Tôi nhìn qua rồi, mông té sưng lên.”

Địch Quân trầm mặc trong chốc lát: “Đều đến bước đấy, làm gì không tự lộ diện, mà nhất định phải nhờ tôi đưa khăn giấy?”

Sắc mặt Đàm Dã bình tĩnh: “Tôi lén lút nhìn, cậu ấy không biết.”

“!” Địch Quân nói, “Không hổ là từ trung đoàn 61889 đi ra, tác phong trước sau như một, lớn mật, mặt dày.”

Đàm Dã châm biếm lại: “Không so được với cậu, Long Diễm thượng úy. Cậu đã đăng đường nhập thất đi, nói cho Đồng Tiểu Đồng cậu là lính nghèo chưa?”

*đăng đường nhập thất: tiến dần từng bước, ý Đàm Dã là Địch Quân đã của được Đồng Tiểu hay chưa.

Địch Quân bình tĩnh sửa lại: “Đăng đường nhập thất không phải dùng như thế.”

Đàm Dã: “?”

Địch Quân mỉm cười: “Anh chuẩn bị lúc nào thì nói cho Chương Hạo?”

Đàm Dã: “Các cậu làm chưa?”

Địch Quân: “Đào Xuyên nói nếu anh không ra tay, thì cậu ta sẽ dè Chương Hạo.”

Đàm Dã: “...”

Địch Quân: ^_^

Đàm Dã thấp giọng mắng: “Mẹ khiếp.”

Địch Quân: “Mặc kệ anh, đi đây.”

Đàm Dã: “Câu cuối cùng, đừng động đến Chương Hạo.”

Địch Quân: “Chỉ cần anh ta không làm phiền Đồng Tiểu Đồng.”

Đàm Dã: “Được.”

Hai người đi lên trước, dùng bả vai va một chút vào đối phương, rồi đường ai nấy đi.

25.

Đào Xuyên nói, Chương Hạo mời cậu ta đi ăn cơm. Đàm Dã nghĩ đến lời Địch Quân nói, nhìn đáng vẻ cười híp mắt của Đào Xuyên, nhất thời không biết cậu ta có nói thật hay không.

Vốn còn đang muốn chờ một chút, anh thở dài, nói: “Tôi đi với cậu.”

Đào Xuyên: “Anh đừng có mặt lạnh như thế, không biết còn tưởng anh đi gây sự đấy.”

Đàm Dã: “Ừ.”

Kết quả sắc mặt càng thêm cứng ngắc.

Đào Xuyên suy nghĩ một hồi, vỗ tay một cái, vui vẻ nói: “Anh không phải là bị căng thẳng đi!”

Tay Đàm Dã run lên, thiếu chút nữa lái xe tông vào bồn hoa.

26.

Đến nơi, Đàm Dĩ đậu xe xong, cùng Đào Xuyên đi vào trong nhà hàng, nhìn lướt qua bên trong liền thấy được Chương Hạo.

Dù bên trong nhà hàng có rất nhiều người.

Đàm Dĩ bình tĩnh một chút, muốn lộ ra một nụ cười ôn hòa. Nhưng Chương Hạo nhìn thấy anh, vốn muốn lộ một nụ cười với Đào Xuyên lại lập tức cứng ngắc.

Đàm Dĩ giận tái mặt, đi tới muốn ngồi đối diện với Chương Hạo. Thế nhưng Đào Xuyên để anh ngồi vào bên trong, còn chính mình ngồi đối mặt với Chương Hạo.

Đàm Dĩ: "..."

Đàm Dĩ liếc mắt nhìn Đào Xuyên một cái, thầm nghĩ cậu ta làm sao vẫn còn sống.

Đào Xuyên tỉnh như ruồi nói chuyện với Chương Hạo. Đàm Dĩ lại chú ý tới ánh mắt thoáng mơ hồ của hắn.

"Phốc."

Có người phụt cười.

Anh nhìn nơi phát ra tiếng cười, sắc mặt càng đen hơn, là Đồng Tiểu Đồng, Beta gốc ghé kia của Long Diễm.

Hôm nay không phải là ngày đẹp trời để đi ra ngoài, anh hờ hững nghĩ.

Có lẽ là vì để chứng minh suy nghĩ này của anh, Chương Hạo đi đến nhà vệ sinh một chuyến rồi đem Đồng Tiểu Đồng kéo tới.

"Cậu ấy là bạn trai tôi."

Đàm Dĩ: "..."

Đào Xuyên: "..."

Đào Xuyên yên lặng ngồi nhích ra bên cạnh một chút, tránh đường cho Đàm Dĩ.

Sau khi Dịch Quần lại đây dắt Đồng Tiểu Đồng rời khỏi, Đàm Dĩ đi qua, lôi Chương Hạo đi.

27.

Chương Hạo: "?"

Chương Hạo: "Này, buông tay. Đừng cho là tôi không đánh anh nghĩa là sợ anh. Tôi nhịn anh lâu lắm rồi đấy."

Đàm Dĩ quay người lại, vây hắn ở trên tường, ánh mắt nhìn chăm chú vào hắn, khiến hắn chỗ nào cũng không thể che giấu.

"Thật khéo, tôi cũng vậy." Đàm Dĩ sờ mặt Chương Hạo, "Hơn nữa, tôi cũng nhịn không được. Cậu sao có thể trêu người đến như thế?"

3. Chương 3

28.

Chương Hạo bị Đàm Dĩ sờ đến nổi da gà: "Anh uống lộn thuốc?"

Đàm Dĩ sờ soạng một hồi, buông hắn ra.

Chương Hạo lập tức cầm khăn giấy chùi mặt.

Đàm Dĩ: "..."

Đàm Dĩ lạnh lùng nói: "Cậu dám chùi, tôi lập tức hôn cậu."

Chương Hạo: “...”

Chương Hạo kinh hãi.

29.

Chương Hạo cảnh giác nói: “Anh không phải phát tình chứ hả?”

Đến cái le vồ nhìn thấy chó cũng muốn đề?

Đàm Dã nhìn hắn: “Tôi chỉ muốn đề cậu.”

Chương Hạo: “...”

Chương Hạo cảm giác Đàm Dã khẳng định là uống lộn thuốc.

Chương Hạo xoay người rời đi, Đàm Dã nhìn bóng dáng của hắn, không nói gì.

30.

Đào Xuyên không dám đến gần Đàm Dã. Xung quanh người anh đều là mùi tiết tố của Alpha.

Đào Xuyên: “Tôi đi trước.”

Địch Quần gạt đầu, đi đến bên cạnh Đàm Dã, hỏi anh: “Vừa tỏ tình?”

Đàm Dã: “Cậu ấy tức giận rồi.”

“Không nói đùa.” Địch Quần hỏi, “Anh nói như thế nào?”

Đàm Dã: “Tôi nói tôi muốn đề cậu ấy.”

Địch Quần: “?”

Địch Quần: “Tôi thay đổi cách nhìn, anh ta đối với anh nhất định là chân ái, như vậy mà không đánh chết anh.”

Đàm Dã: “...”

Địch Quần cổ vũ anh: “Cố lên.” Sau đó chuẩn bị đi tìm bà xã.

Đàm Dã: “...”

Đàm Dã khiêm tốn thỉnh giáo: “Tôi nên làm thế nào đây?”

Địch Quần đối trả nói: “Tôi là người ngoài khó mà nói được cái gì.”

Đàm Dã đưa một cái thẻ cho Địch Quần: “Hôm nay tôi mời khách.”

Địch Quần cười nói: “Chúng ta là anh em tốt đừng khách khí.”

Sau đó vươn tay cầm lấy cái thẻ.

31.

Thời gian: Buổi chiều ngày hôm sau.

Địa điểm: Nhà trọ thứ cứng của Đồng Tiểu Đồng.

Nhân vật: Đàm Dã, Địch Quần, Đồng Tiểu Đồng, Đào Xuyên

Chủ đề: Làm thế nào để công lực bá đạo tổng tài Chương Tiểu Hạo

Nhân viên cửa tiệm A Nhân: “Ông chủ em đi đây, Tiểu Mỹ còn đang chờ em. Mọi người cố lên <>”

Đồng Tiểu Đồng nắm chặt tay: “Anh sẽ tường thuật cho em.”

32.

Đàm Dã: “Cậu ấy tên là Chương Hạo, không phải Chương Tiểu Hạo, viết sai tên rồi.”

Địch Quân: “Đây là tên thân mật.” Gõ bảng đen, “Đầu tiên, anh phải nghĩ ra một cái tên thân mật mà chỉ có anh dùng, kéo gần khoảng cách giữa hai người. Ví dụ điển hình như, trước tên thêm tiểu: Tiểu Hạo, sau tên thêm nhi: Hạo nhi, điệp từ: Hạo Hạo.”

Đàm Dã ghi chép vào vở.

33.

“Thứ hai,” Địch Quân nói, “Anh phải nói cho anh ta biết anh chính là thích anh ta, mà không phải là thân thể của anh ta.”

Đàm Dã hỏi: “Hai cái này có gì khác nhau sao?”

Đào Xuyên cùng Đồng Tiểu Đồng liếc mắt nhìn, trong hai đôi mắt viết —— “Tra”! (Tra trong tra nam, nghĩa là cặn bã)

Địch Quân: “Nhìn, vấn đề chính là ở chỗ đó.”

Đàm Dã rơi vào trầm tư.

34.

Địch Quân: “Cuối cùng...”

Đàm Dã gờ tay: “Còn một điểm tôi không lý giải được.”

Địch Quân: “Vấn đề này tự anh suy nghĩ đi, chúng tôi không giúp được.”

Đàm Dã cau mày.

Địch Quân: “Cuối cùng, nếu anh thích anh ta mà anh ta không thích anh thì làm sao đây?”

Đàm Dã dựng lỗ tai lên.

Địch Quân nhìn Đồng Tiểu Đồng, tiếc nuối nói: “Xin lỗi, vấn đề này tôi bó tay. Người tôi thích vừa lúc cũng thích tôi.”

Đàm Dã: “...”

Đàm Dã nhìn Đào Xuyên.

Đào Xuyên vô tội nói: “Tôi còn không có người trong lòng.”

Đàm Dã nổi giận.

35.

Địch Quân nói cho Đồng Tiểu Đồng: “Ngoại hiệu của Đàm Dã là U Linh, em biết vì sao không?”

Địch Quân: “Bởi vì khi anh ta nổi giận, năm km xung quanh không thấy người sống, giống như nơi u linh thường hay lui tới.”

Đồng Tiểu Đồng sợ hãi nói: “Anh ấy hiện tại giống như đang nổi nóng, làm sao đây?”

Địch Quân ôm cậu vào trong lòng: “Không sao, có anh ở đây.”

Đàm Dã mặt không biểu tình: “Long Diễm, buông vợ của chú ra, lại đây khoa tay múa chân với anh.”

Đồng Tiểu Đồng: “Ông xã, ngoại hiệu của anh là Long Diễm? Nghe thật ngẫu nha.”

Địch Quân: “Không tệ. So với U Linh thì sao?”

Đồng Tiểu Đồng mắt nhìn Đàm Dã, im re.

Đàm Dã: “...”

36.

Đào Xuyên: “Mọi người bình tĩnh một chút. Kỳ thật vấn đề lớn nhất bây giờ không phải là Chương Hạo chỉ thích Omega vừa trắng vừa mềm vừa kiêu vừa nhược lại ôn ôn nhu nhu thơm thơm ngọt ngọt sao?”

Mọi người trầm mặc một chút.

Đàm Dã: “Cậu nói một tràng là để hình dung chính cậu đấy hả?”

Đào Xuyên cười híp mắt: “Bất kể nói như thế nào, anh cũng kém xa cái tiêu chuẩn này.”

Mọi người nhìn Đàm Dã.

Vừa trắng vừa mềm?

Màu da của Đàm Dã là màu da đồng tiêu chuẩn của bộ đội đặc chủng, trên tay cầm súng đều chai thành vết.

Vừa kiêu vừa nhược?

Một mình Đàm Dã đập mười tên cũng không thành vấn đề.

Ôn ôn nhu nhu?

Đàm Dã vừa tỏ tình là “Tôi muốn đè cậu.”

Thơm thơm ngọt ngọt?

Mỗi ngày tập luyện xong thì cả người sặc mùi mồ hôi.

Omega?

Đàm Dã là Alpha trong số các Alpha.

Địch Quân bổ thêm một đao: “Kém nhiều đến như thế, phẫu thuật thẩm mỹ cũng vô dụng, chỉ có nước nấu đi đúc lại.”

Đàm Dã: “...”

37.

Tuy hi vọng xa vời, nhưng mọi người vẫn giúp Đàm Dã định ra kế hoạch tác chiến.

Đào Xuyên đi công tác, giao Điềm Tâm cho Chương Hạo, Địch Quân và Đồng Tiểu Đồng đi ra ngoài hưởng tuần trăng mật, nhân viên cửa tiệm A Nhân đi theo bạn gái Tiểu Mỹ.

Vô cùng hợp lý, khi Chương Hạo mang Điềm Tâm đến nhà trọ thú cưng, phát hiện ra trong cửa tiệm chỉ còn lại một mình Đàm Dã.

Chương Hạo nhìn vóc dáng cao lớn của Đàm Dã, lồng ngực cường tráng, gương mặt lạnh lùng rắn chắc, có đầy đủ lý do để nghi ngờ, thật đem Điềm Tâm gửi ở đây một tuần, có khi lại khiến cho hắn đến nhặt xác con gái.

Chương Hạo nghĩ rằng không thôi thì mang về nhà mình đi, thì lại nhận được điện thoại của Đồng Tiểu Đồng.

“Lần trước anh bắt tôi giả vờ làm bạn trai anh, mười vạn còn chưa trả đấy. Thôi thì anh ở trong cửa tiệm trông coi một tuần coi như gán nợ đi.”

Chương Hạo: “Bây giờ tôi sẽ...”

“Tít —— Tít ——”

Mấy chữ “Chuyển khoản cho cậu” của Chương Hạo còn chưa kịp nói ra, Đồng Tiểu Đồng lập tức cúp máy.

“...” Chương Hạo phiền lòng nhìn thoáng qua Đàm Dã, tức giận run run.

Đàm Dã bị hắn nhìn thoáng qua, tiết tố không khống chế được tràn ra.

Chương Hạo cảm giác được hương vị xâm lược cực đại của tiết tổ, trong lòng rất ghen tị, không cam chịu yếu thế phóng ra tiết tổ của chính mình.

Ánh mắt của Đàm Dĩ nhất thời thâm trầm lên.

Chương Hạo cười lạnh một chút.

Hắn cũng sẽ không nhận thua đâu.

4. Chương 4

38.

Hai người vì điệu giằng co một lát, Đàm Dĩ đi tới chỗ Chương Hạo.

Chương Hạo không hiểu vì sao có chút khấn trương.

Đàm Dĩ cách Chương Hạo một nắm tay liền dừng lại, lộ ra một nụ cười cứng ngắc có thể ngay lập tức đi đóng phim Train To Busan, nói: “Tiết tổ của cậu thật dễ ngủ, tôi rất thích.”

*Train To Busan: Bộ phim kinh dị về đại dịch zoombie của Hàn Quốc

Chiều thức nhất theo đuổi tổng tài: Hoa thức thổ lộ —— tôi thích cậu, thích toàn bộ của cậu.

Mà hiệu quả thổ lộ ——

Chương Hạo đen mặt.

39.

Chương Hạo dối trá nói: “Phải không? Tôi cũng cảm thấy tiết tổ của anh rất tuyệt, ngọt giống như Omega đấy.”

Ánh mắt Đàm Dĩ sáng lên.

Nguyên lai anh cũng có thể tiếp cận tiêu chuẩn bạn trai của Chương Hạo sao?

Bộ đội đặc chủng Alpha bị dán tem “Ngọt” tươi cười mềm mại.

Chương Hạo: “?”

40.

Chương Hạo nhìn Đàm Dĩ ôm lấy Diễm Tâm, hoài nghi nói: “Anh thật sự có thể chăm sóc tốt cho nó sao?”

Đàm Dĩ: “Trong nhà tôi cũng nuôi chó, chăm sóc nó không thành vấn đề.”

Chương Hạo không dám gạt bừa: “Diễm Tâm cùng chó nhà anh có thể giống nhau hả?”

Đàm Dĩ thành khẩn nói: “Vậy mỗi ngày cậu lại đây kiểm tra một chút, nếu tôi làm không tốt thì cậu đánh tôi là được.”

Chiều thứ hai theo đuổi tổng tài: Bị đánh không đánh trả, bị mắng không cãi lại —— tôi là người đàn ông tốt sau lưng cậu.

Chương Hạo rất tự tin, nhưng loại tự tin này càng nhiều là trên phương diện tinh thần, cho nên hắn nhìn nhìn cơ thể to lớn của Đàm Dĩ, lại nhìn nhìn làn da trắng bóc của mình, trầm mặc.

Đàm Dĩ thấy hắn không nói lời nào, biết hắn không tin mình, trầm tư một lát, cầm bàn tay hắn quăng một cái tát lên mặt mình.

“Bốp!”

Cực kỳ dùng sức.

Chiều thứ ba theo đuổi tổng tài: Dùng hành động chứng minh tình yêu của bản thân.

Nhưng mà ——

Một dấu vết cũng không lưu lại trên mặt Đàm Dĩ, lòng bàn tay Chương Hạo lại đỏ lên.

Chương Hạo nghiêm mặt chấp tay sau lưng, run rẩy nắm chặt tay: Cái tên bệnh thần kinh này!

Đàm Dĩ dăm chiêu: Sắc mặt của cậu ấy thật khó coi, đau lòng?

41.

Không quản nói như thế nào, Chương Hạo mỗi ngày tới thăm Diêm Tâm một chút đã được quyết định vậy đi.

Đàm Dĩ cao lớn thô kệch, tay chân vụng về, Chương Hạo luôn nhìn không được, nhưng thái độ của Đàm Dĩ rất tốt mà xin học hỏi. Chương Hạo tuy không thích tên tình địch này, nhưng vài ngày qua, Đàm Dĩ rất dụng tâm học tập chiêu cố vật nuôi, hẳn thỉnh thoảng không nhịn được đen mặt, Đàm Dĩ cũng chưa bao giờ tức giận. Thái độ của Chương Hạo cũng dần dần mềm mỏng xuống.

Ngày cuối cùng Đào Xuyên đi công tác sắp trở về, Chương Hạo nói: “Ngày mai tôi không lại đây, anh mang Diêm Tâm về nhà đi.”

Đàm Dĩ: “!”

Chương Hạo hừ một tiếng, thẳng lưng, kiêu căng nói: “Tôi thừa nhận anh xứng đáng để Đào Xuyên thích, tôi nhận thua. Đây là lần thứ nhất tôi chịu thua trong cuộc đời mình. Nếu sau đó anh không đối xử tốt với Đào Xuyên, tôi sẽ không bỏ qua cho anh.”

Đàm Dĩ chần chờ: “Cậu còn thích Đào Xuyên?”

Chương Hạo không trả lời.

Đàm Dĩ giận tái mặt: “Cậu thích cậu ấy ở điểm nào?” Tôi học được không?

“Nhiều lắm, ôn nhu, thiện lương, xinh đẹp, hào phóng.” Chương Hạo nghĩ nghĩ, “Vậy anh thích cậu ấy ở chỗ nào?”

Đàm Dĩ: “Tôi? Tôi không thích cậu ấy. Người tôi thích không thích tôi.”

Chương Hạo nén tức giận: “Anh thích người khác? Vậy anh đem Đào Xuyên làm cái gì?”

Đàm Dĩ: “Tôi cùng Đào Xuyên không quan hệ, chúng tôi là chiến hữu.”

Chương Hạo sững sờ: “Anh không phải là bộ đội đặc chủng sao?”

Đàm Dĩ: “Phải.”

Chương Hạo không thể tiếp thụ: “Đào Xuyên cũng là bộ đội đặc chủng?”

Đàm Dĩ: “Đúng, thành tích của cậu ấy trong bộ đội rất tốt, chỉ kém chút so với tôi.”

Chương Hạo gian nan nói: “Không thể nào, cậu ấy là Omega.”

Đàm Dĩ lắc đầu, lấy di động cho Chương Hạo xem video Đào Xuyên tay không phá đại bác, nói cho hắn biết: “Có rất nhiều nhiệm vụ đặc thù tất yếu phải do Omega thực hiện, có thể hạ thấp tính cảnh giác của địch, cho nên bộ đội đặc chủng vẫn có vài Omega.”

Chương Hạo hồn vía lên mây mà xem xong video, hình tượng nữ thần trong lòng tan nát.

Đàm Dĩ bình tĩnh nói: “Kỳ thực Omega không nhất định phải ôn nhu, Alpha cũng không nhất định phải tàn bạo. Nói thí dụ như ——”

Chương Hạo: “Anh?”

Đàm Dĩ gật đầu.

Chương Hạo: “Anh vòng vo một vòng tròn lớn như vậy, sẽ không phải muốn nói người anh thích là tôi đi?”

Đàm Dĩ: “Đúng.”

Hồ hấp Chương Hạo cứng lại, theo bản năng lui về phía sau, bảo trì cự ly với Đàm Dĩ.

Đàm Dĩ: “Tuy rằng da tôi đen, không phù hợp thẩm mỹ của cậu, nhưng tôi có thể đi tắm trắng.”

Trong đầu Chương Hạo hiện ra bộ dạng đi làm đẹp của Đàm Dĩ, không rét mà run run.

Đàm Dĩ tiếp tục thổ lộ: “Nếu cậu thích mặt chữ V, tôi cũng có thể đi gọt cằm.”

Chương Hạo: “...”

Đàm Dĩ: “Về phần chiều cao... Cậu thích thấp, tôi có thể cõng cậu mỗi ngày, sớm muộn cũng sẽ có một ngày thấp đi.”

Chương Hạo: “...”

Đàm Dĩ: “Cho nên có thể cho tôi một cơ hội không? Tôi thích cậu, không chỉ là muốn đè cậu.”

Chương Hạo: “!”

Anh ta thật sự muốn đè mình!

Chương Hạo hoảng sợ đào tẩu.

42.

Chương Hạo vốn cho rằng Đàm Dĩ nói muốn đè hẳn chỉ là trêu chọc ác ý giữa tình địch với nhau, chưa từng nghĩ tới rằng, người này là thật lòng muốn đè hẳn.

Bọn họ đều là Alpha!

Đào Xuyên khuyên Chương Hạo: “Giới tính không là vấn đề, cậu thật sự không có cảm giác sao với anh ấy sao?”

Chương Hạo có điều không thể nhìn thẳng Đào Xuyên: “Mấu chốt là anh ta muốn đè tôi đó!”

Đào Xuyên lý trí phân tích: “Cho nên cậu đối với anh ấy là có cảm giác.”

Chương Hạo kinh sợ: “Như thế nào có khả năng?!”

Đào Xuyên phụ trách truyền lời: “Cậu ấy cũng thích anh.” Đào Xuyên giải thích như vậy cùng Đàm Dĩ, “Chẳng qua cậu ta hi vọng anh nằm dưới.”

Đàm Dĩ không cần nghĩ ngợi: “Được.”

Chương Hạo: “...”

43.

Chương Hạo bắt đầu né tránh Đàm Dĩ, Đàm Dĩ lại không ngừng xuất hiện để xoát cảm giác tồn tại, người trong công ty đều biết anh.

Có thể Chương Hạo không thích mỗi ngày đều nhận được cơn mưa tình yêu của Alpha.

Vì khiến cho Đàm Dĩ hết hi vọng, sau vài ngày suy tư, Chương Hạo bắt đầu khẩn cấp đi xem mắt.

Sau ngày thứ nhất đi xem mắt, Đàm Dĩ không xuất hiện.

Chương Hạo nhẹ nhàng thở ra.

44.

Đàm Dĩ rốt cuộc không xuất hiện.

45.

Gần đây, mỗi người trong công ty cảm thấy bất an, bởi vì tính tình của Chương tổng trở nên rất tệ, không có việc gì liền gọi người vào văn phòng mắng một trận.

Nhưng mọi người có thể lý giải Chương tổng. Chung quy là do cãi nhau với bạn trai.

Chương tổng mấy ngày nay không gặp bạn trai, không phải cãi nhau là gì.

Mọi người thở dài.

46.

Đào Xuyên hỏi Chương Hạo: “Cậu có phải nhớ Đàm Dĩ hay không?”

Chương Hạo lạnh lùng nói: “Như thế nào sẽ? Tôi vội đi xem mắt, không rảnh nhớ anh ta.”

Đào Xuyên thở dài: “Ừm, vậy tôi đây không nói cho cậu biết anh ấy bị thương.”

Chương Hạo: “!”

Đào Xuyên: “Tuy là chỉ gãy một cánh tay, nhưng dù sao vẫn còn sống.”

Chương Hạo: “.....”

Đào Xuyên: “Cậu muốn biết anh ấy đang nằm tại bệnh viện nào sao?”

Chương Hạo biết không thể nói muốn, nhưng hần... Quả thực muốn.

Sắc mặt Chương Hạo bị ghen đến mức vô cùng kỳ quái.

Đào Xuyên: “Ai, xem ra cậu thực sự không thích anh ấy, vậy cậu khẳng định sẽ không đến bệnh viện xx thăm anh ấy đâu.”

Chương Hạo vui vẻ trong lòng, Đào Xuyên tự nói ra tên bệnh viện nha!

Chương Hạo lạnh lùng nói: “Dĩ nhiên.”

47.

Chương Hạo về nhà nấu canh xương, sau đó mang theo canh, đeo khẩu trang, lén lút đi đến bệnh viện xx.

Hắn dùng tiền mua chuộc y tá tiểu thư ở quầy phục vụ, tìm đến phòng bệnh của Đàm Dĩ.

Chương Hạo cảnh giác nhìn chung quanh, không có ai. Lại nhìn vào trong phòng bệnh, Đàm Dĩ đã ngủ.

Chương Hạo vào cửa, lặng lẽ đặt canh ở bên cạnh, mắt nhìn Đàm Dĩ, ngẩn ngơ.

Đàm Dĩ bị thương nghiêm trọng hơn nhiều so với lời kể của Đào Xuyên.

Nửa người anh đều bị bọc kín, rất giống cái xác ướp rồi.

Trong lòng Chương Hạo cảm thấy trống rỗng, chờ hắn lấy lại tinh thần, hắn đã không tự chủ được vươn tay, xoa khuôn mặt của Đàm Dĩ.

Chương Hạo cả kinh, vội vàng thu tay, lại bị một bàn tay băng vải nắm lấy.

Đàm Dĩ không biết đã tỉnh dậy từ lúc nào.

Chương Hạo thấy may mắn là mình đeo khẩu trang, đè nặng cổ họng nói: “Tôi được Đào Xuyên mời đến làm hộ sĩ, mua đồ ăn bên ngoài cho anh rồi, anh nhanh ăn đi.”

Đàm Dĩ liếc mắt nhìn canh bên cạnh giường, buông tay ra nói: “Vậy, cậu nói với Chương Hạo giúp tôi một tiếng, tôi đi phẫu thuật thẩm mỹ, vốn muốn gọt cằm, kết quả chỉnh hỏng rồi, có thể bị hủy dung.”

Tâm Chương Hạo co thắt lại, cứng rắn nói: “Tôi không quen biết Chương Hạo!”

Đàm Dĩ: “À.”

Đàm Dĩ: “Cũng tốt, cứ như vậy biến mất trong cuộc sống của cậu ấy là được rồi.”

Chương Hạo sững sờ: “Anh không đi tìm cậu ấy?”

Đàm Dĩ: “Vốn không phù hợp thẩm mỹ của cậu ấy, bây giờ còn bị hủy dung... Nghe nói cậu ấy đi xem mắt, hi vọng cậu ấy có thể tìm được người mình thích.”

Chương Hạo: “Anh nói như vậy, cậu ta sẽ không biết.”

Đàm Dã: “Hết cách rồi, thích cậu ấy đến mức muốn chết, lúc xảy ra chuyện, nghĩ đến cậu ấy mới cố sống trở về, hiện tại chỉ muốn tìm người nghe tôi nói thôi.”

Chương Hạo trầm mặc.

Đàm Dã thâm tình nhìn Chương Hạo.

Chương Hạo nghi ngờ: “Kỳ thực anh đã sớm biết tôi là ai?”

Đàm Dã: “Em là ai chính em quyết định. Em là hộ sĩ thì anh coi em là hộ sĩ, quyền chủ động vĩnh viễn ở trên tay em.”

Chương Hạo không nói thành lời.

Hắn chạy trốn chết trong ánh nhìn chăm chú của Đàm Dã.

48.

Chương Hạo càng nghĩ, chuyện này chỉ có thể thương lượng cùng Đồng Tiểu Đồng.

Hắn nói như vậy: “Có một người bạn kia hỏi tôi chuyện này, có một Alpha thích cậu ta, cậu ta không biết phải làm sao đây.”

Chương Hạo sợ nói với Đào Xuyên, Đào Xuyên sẽ phát hiện ra hắn chính là “người bạn kia”.

Đồng Tiểu Đồng giả vờ không biết “người bạn kia” là ai, lý trí phân tích: “Kỳ thật không biết phải làm sao đây nghĩa là bạn anh đã thích phải Alpha kia rồi.”

Chương Hạo hoài nghi hỏi: “Phải không? Nhưng người bạn kia của tôi cũng là Alpha.”

Đồng Tiểu Đồng: “Trước mặt chân ái, giới tính không là vấn đề.”

Chương Hạo: “Cậu ta thích vẫn là Omega.”

Đồng Tiểu Đồng nghĩ nghĩ: “Bạn anh từng thích Omega nào sao?”

Chương Hạo: “Có, cậu ta thích từ lâu rồi.”

Đồng Tiểu Đồng: “Vì cái gì anh ta không tỏ tình với Omega đó?”

Chương Hạo: “Không có cơ hội.”

Đồng Tiểu Đồng: “Vậy Alpha kia cũng quá kinh rồi. Anh xem chồng tôi...”

Chương Hạo ngăn cậu lại, mẹ nó lại muốn túm ân ái, rốt cuộc ai mới là nhân vật chính vậy.

Chương Hạo: “Không thể nói như thế, bạn tôi chỉ là tương đối cẩn thận với ổn trọng.”

Đồng Tiểu Đồng: “Vậy thì tại sao bây giờ anh ta lại không vững vàng thế?”

Chương Hạo vắt óc: “Alpha theo đuổi cậu ta quá chặt, cậu ta cũng không có cách nào.”

Đồng Tiểu Đồng: “Cho nên anh ta chẳng những không phản cảm, mà còn rối rắm đến mức tối ngủ không yên?”

Chương Hạo: “Không có ngủ không yên!”

Đồng Tiểu Đồng: “Vậy quãng mắt thâm của anh là như thế nào?”

Chương Hạo: “...”

Chương Hạo: “Tôi nói đây là chuyện của bạn tôi!”

Đồng Tiểu Đồng: “Ồ ờ, chúng ta tiếp tục nói chuyện bạn của anh.”

Chương Hạo vững vàng: “Bạn tôi gần đây hơi bị mất ngủ, buổi tối gọi điện cho tôi, làm tôi cũng ngủ không ngon theo.”

Đồng Tiểu Đồng bình tĩnh đại ngộ: “Trách không được mắt anh có quãng thâm.”

Chương Hạo gật đầu, nghĩ rằng cuối cùng cũng vòng trở về mà không bị phát hiện.

Đồng Tiểu Đồng chân thành đề nghị: “Kỳ thật muốn biết bạn anh có thích Alpha kia không rất đơn giản.”

Chương Hạo dựng lỗ tai lên: “Làm như thế nào?”

Đồng Tiểu Đồng: “Bạn anh ngủ với Alpha kia đi, ngủ rồi cảm thụ một chút, nếu không thích, khẳng định là sẽ không ngủ được.”

Chương Hạo: “...”

Chương Hạo: “Ngủ này là trạng thái hay động tác?”

Đồng Tiểu Đồng ý vị thâm trường nói: “Anh cảm thấy thế nào?”

49.

Chương Hạo nghe nói Đàm Dĩ đã xuất viện, lặng lẽ liếc mắt nhìn, Đàm Dĩ còn bó bột treo cánh tay.

Rất tốt.

Chương Hạo cảm thấy đây là cơ hội tốt để nghiệm chứng xem coi mình có thích Đàm Dĩ hay không, bởi vì nếu đổi thành thời điểm Đàm Dĩ hoàn hảo, không bị thương, hẳn có khả năng sẽ từ công thành thụ.

Chương Hạo gọi điện hẹn Đàm Dĩ gặp mặt ở khách sạn.

Lý do là muốn tìm vệ sĩ, muốn anh đề cử ứng cử viên.

50.

Đồng Tiểu Đồng: Cái cơ này nghe ngu ghê.

51.

Đàm Dĩ đổi quần lót tam giác khêu gợi đi hẹn hò.

52.

Chương Hạo bắt đầu tiến hành kế hoạch, thế nhưng không tìm được cửa mà vào*.

* : không tìm được cách thích hợp để thực hiện kế hoạch.

53.

Nửa giờ sau, Đàm Dĩ từ giả vờ mê man tỉnh lại. Anh đã kiên trì thật lâu, nín nửa giờ đã rất lợi hại rồi.

Chương Hạo cởi hết đồ của hai người, nhìn thấy anh mở to mắt, sợ đến mức cứng ngắc: “Anh làm sao tỉnh sớm thế?”

Đàm Dĩ: “Em bỏ thuốc quá nhẹ rồi.”

Tay chân Chương Hạo bò ra ngoài, Đàm Dĩ giữ chặt lấy hắn: “Em giống như không rành đi, để anh dạy em.”

Da đầu Chương Hạo run lên: “Nhưng tôi chỉ ở trên.”

Đàm Dĩ sáng khoái nói: “Không thành vấn đề.”

Chương Hạo: “Thật sự?”

Đàm Dĩ: “Ừ, thử xem?”

Chương Hạo: “Vậy thì thử xem.”

Mười phút sau

Chương Hạo: “Tôi không thử!”

Đàm Dĩ: “Không thích ở trên?” Nói xong đổi tư thế.

54.

Một đêm, trong phòng nhiều thêm bảy cái áo mưa đã dùng qua, Chương Hạo nằm bẹp trên giường ngủ say.

Đàm Dã thích đến không buông tay mà vuốt ve lưng hắn, ôn nhu cười cười.

Chương Hạo khóc thút thít trong mộng: “Tui biết anh chỉ muốn đè tui mà thôi.”

Thanh âm rất đáng thương, một chút cũng không tổng tài.

Đàm Dã hôn nhẹ lưng của hắn: “Anh muốn đè em cả một đời.”

Chương Hạo run run.

Đàm Dã ôm hắn thật chặt vào trong lòng.

Quả nhiên, ngủ xong liền xác định, hắn thật sự rất thích anh.

55.

Đồng Tiểu Đồng hỏi Chương Hạo: “Thế nào? Anh xác định sao?”

Chương Hạo nổi giận: “Tôi cũng không phải là người ngủ kia, làm sao tôi biết được?”

Đồng Tiểu Đồng kéo dài âm thanh: “À ——”

Chương Hạo bần rợn bổ sung: “Ý của tôi là bạn tôi mới là cái người ngủ kia, chứ không phải nói tôi là người bị ngủ.”

Đồng Tiểu Đồng gật đầu như gà mổ thóc.

Chương Hạo: “...” Thật khó chịu.

56.

Chương Hạo và hai vợ chồng Đồng Tiểu Đồng Dịch Quân cùng nhau chờ người.

Một lát sau Đào Xuyên đến đây, lại một lát sau nữa Đàm Dã cũng đến đây.

Mọi người cùng nhau nâng ly.

“Chúc mừng Đàm Dã xuất viện, dó!”

Không chút nào chần chờ, Chương Hạo uống thật nhiều.

57.

Sau khi cùng mọi người chào tạm biệt, Đàm Dã công Chương Hạo về nhà. Chương Hạo say đến mức bất tỉnh nhân sự, trong miệng gọi đi gọi lại tên của Đàm Dã.

Đàm Dã trong lòng mềm mại đến rối tinh rối mù.

Rượu vào nói lời thật lòng, chính là như vậy.

Chương Hạo say khướt nói: “Khà khà, lần này em muốn ép lùn anh... Em về sau không cần mang độn giày cũng có thể cao hơn anh, ngược lại để anh mang độn giày.”

Nguyên lai Chương tổng lén lút mang độn giày nha.

Đàm Dã: “Ừm.”

Chương Hạo: “Là chính anh muốn ở bên em đó, hối hận hử?”

Đàm Dã: “Không.”

Chương Hạo căn bản không nghe thấy tiếng anh trả lời, chỉ lo lầm bầm lâu bầu: “Nếu anh hối hận, em sẽ, sẽ...”

Đàm Dã: “Em sẽ như thế nào?”

Chương Hạo: “Em sẽ nói cho toàn thế giới biết anh thích em đến mức muốn chết ha ha ha.”

Đàm Dã sững sốt, dừng chân, quay đầu nhìn xem Chương Hạo trên lưng anh.

Chương Hạo đắc ý: “Sợ rồi sao?”

Đàm Dã nói: “Ừ.”

Chương Hạo hôn hôn anh: “Ngoan, nghe lời em sẽ hông nói ra.”

Đàm Dã thấp giọng nói: “Vậy em thích anh sao?”

Chương Hạo cảnh giác hỏi: “Anh là ai? Người tui thích gọi là Đàm Dã, ảnh là Alpha, là bộ đội đặc chủng đó.”

Đàm Dã cơ hồ không chế không được, muốn kéo hắn vào trong lòng hôn, bình tĩnh một hồi, mới miễn cưỡng nói: “Anh chính là Đàm Dã.”

Chương Hạo cười: “Em đây thích anh.”

Đàm Dã thả hắn xuống, cởi áo khoác, thật cẩn thận bọc hắn lại, ôm hắn vào trong lòng, giống như ôm toàn bộ thế giới.

Chương Hạo mờ mịt ngẩng đầu lên, Đàm Dã hôn hôn hắn, nói: “Chúng ta về nhà.”

Chương Hạo ngoan ngoãn gật đầu.

58.

Chương Hạo mở mắt ra.

Từng chuyện sau khi say rượu cứ nhiên không quên!

Này không khoa học!

Hai mắt Chương Hạo mờ dần, nghe được tiếng bước chân, lập tức nằm xuống giả vờ đang ngủ.

Đàm Dã khom lưng hôn hắn một cái, thổ lộ hằng ngày: “Hạo Hạo, anh thích em.”

Chương Hạo biến thành phần hồng tổng tài.

Đàm Dã khẽ cười.

Chương Hạo giả vờ mới tỉnh, mở to mắt, ngáp một cái, lạnh lùng nói: “Hôm qua cảm ơn anh, phí tá túc muốn bao nhiêu?”

Đàm Dã: “Không cần, em đã trả tiền rồi.”

Chương Hạo sững sốt: “Lúc nào?”

Đàm Dã: “Đêm qua, em nói em đem tâm của em giao cho anh.”

Chương Hạo phẫn nộ nói: “Không có! Tôi chỉ nói thích anh mà thôi.”

Đàm Dã nhú lông mày.

Chương Hạo: “...”

59.

Đàm Dã cố gắng ngao cháo bưng đến, muốn dứt Chương Hạo ăn.

Chương Hạo nhìn thoáng qua, ghét bỏ quay đầu.

Đàm Dã: “Nếu không đặt đồ ăn ngoài cho em?”

Chương Hạo hừ lạnh một tiếng, hỏi: “Nhà bếp ở đâu?”

Đàm Dã dẫn hắn đến nhà bếp.

Chương Hạo thay tạp dề, rửa tay làm canh thang, Đàm Dĩ tựa vào cạnh cửa nhìn hấn nấu cơm.

Chương Hạo từ phần hồng tổng tài biến thành đỏ bừng tổng tài.

60.

Đàm Dĩ lại thổ lộ hằng ngày một lần nữa: “Bà xã, em làm đồ ăn ăn thật ngon, anh thật yêu em.”

Chương Hạo lạnh lùng nói: “Ăn anh ấy.”

Chương Hạo phát hiện trọng điểm của bản thân không đúng là chuyện của vài giây sau.

“Anh gọi ai là bà xã?!”

Đàm Dĩ: “Bà xã, anh phải đi làm nhiệm vụ, em hôn anh một cái rồi anh lại đi.”

Trọng điểm của Chương Hạo quả nhiên bị lệch: “Lại có nhiệm vụ?”

Đàm Dĩ gật đầu: “Ừm, có khả năng sẽ bị thương.”

Chương Hạo sửng sốt.

Đàm Dĩ đứng lên thu dọn bát đĩa. Chương Hạo do dự thật lâu, đi đến bên người anh, hôn nhẹ lên mặt anh, hung dữ nói: “Không cho phép bị thương.”

Đàm Dĩ hôn hấn: “Bà xã, anh yêu em.”

Chương Hạo không nói chuyện.

Hấn chỉ lặng lẽ hôn lại anh mà thôi.

Hết.

Editor lảm nhảm: Hết rồi hết rồi ^ o ^ /

Truyện về Đồng Tiểu Đồng gốc nghiệt và Dịch Quân bá đạo xin mời các bạn tìm đọc Beta Hấn Trong Lòng Khổ nha.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/alpha-han-khong-vui-ve>